

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) สภาพพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกรในตำบลแม่ลอย อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดศรีสะเกษ (2) สภาพ การผลิตข้าวทั่วไปของเกษตรกร (3) ระดับการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตข้าวอินทรีย์ของเกษตรกร (4) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตข้าวอินทรีย์ของเกษตรกร และ (5) ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของเกษตรกรในการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตข้าวอินทรีย์ของเกษตรกร

การวิจัยนี้สุ่มตัวอย่างจากประชากรจำนวนสองกลุ่มคือ เกษตรกรทำนาข้าวอินทรีย์จำนวน 50 ราย สุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยวิธีการจับสลากให้เหลือประชากร 110 ราย และเกษตรกรทำนาข้าวทั่วไป สุ่มโดยวิธีการพบโดยบังเอิญจำนวน 230 ราย จากประชากร 1,607 ราย รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 340 ราย เป็นเกษตรกรที่มีอาชีพทำนาข้าวเป็นหลัก ในตำบลแม่ลอย อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดศรีสะเกษ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และการทดสอบไคสแควร์ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS for Windows

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า เกษตรกรผู้ให้ข้อมูลทั้งสองกลุ่ม ส่วนมากเป็นเพศชายที่สมรสแล้ว มีการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตข้าวอินทรีย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในเรื่องการเตรียมดิน วิธีการปลูก การดูแลรักษา การป้องกันกำจัดศัตรูข้าว และการเก็บเกี่ยว และพบว่าเกษตรกรทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตข้าวอินทรีย์ ทั้งปัจจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงและปัจจัยสนับสนุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เกษตรกรทั้งสองกลุ่ม พบปัญหาในการผลิตข้าวคล้าย ๆ กัน ได้แก่ ปัญหาข้าวมีราคาต่ำ การเข้ามารับซื้อของบริษัทล่าช้า ปัจจัยการผลิตหายากและมีราคาค่อนข้างแพง ขาดการส่งเสริมอย่างค่อนเนื่องจากรัฐและเอกชน เกษตรกรขาดความรู้และประสบการณ์ในการผลิตข้าวอินทรีย์ ผู้บริโภคข้าวอินทรีย์มีน้อย และขาดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้เกษตรกรทั้งสองกลุ่มยังมีข้อเสนอแนะที่สอดคล้องกัน คือ ให้รัฐเร่งหาตลาดรองรับผลผลิตข้าว และมีการประกันราคาข้าว เร่งส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การผลิตข้าวหรือพืชอินทรีย์อื่น ๆ อย่างต่อเนื่องและมากขึ้น

The purposes of this research were to study (1) basic social and economic conditions of farmers in Maeloi Sub-District, Thoeng District, Chiang Rai Province, (2) general conditions of rice production by farmers (3) levels of adoption in organic rice production technology of farmers (4) factors relating to an adoption in organic rice production technology of farmers and (5) problems and suggestions of the farmers in an adoption of organic rice production technology.

The samples were selected from two groups of population. The first group was selected by using simple random sampling from 150 farmers who had grown organic rice, accounting for 110 samples. An accidental sampling was employed for sample selection for the second group, 230 samples were drawn from 1,607 general rice farmers. Total number of samples in this study were 340 rice farmers in Maeloi Sub-District, Thoeng District, Chiang Rai Province. The interviewed questionnaire was chosen for collecting data. The statistical methods used to analyze data were frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, t-test, and Chi-square test by using SPSS for windows computer program.

The results of this study showed that most of respondents from two sample groups were male and married. The adoptions of organic rice production technology of two farmer groups were statistically significant differences at 0.05 level in the following topics: soil preparation, planting methods, cultivation, pest control, and harvesting. Hence, the adoptions of these two groups were statistically significant difference at 0.05 level in the direct factors and the supportive factors relating to organic rice production technology.

Both two groups faced similar problems which were low price of rice, late purchasing time of companies, rare and expensive raw materials for production, lack of continual extension from governmental and private organization, lack of knowledge and experience of farmers in organic rice production, low numbers of organic rice consumers, and lack of continual public relations. In addition, both two groups presented similar suggestions, indicated that the government should urgently provide sufficient organic rice markets and rice guarantee. Extension and public relations in organic rice and other crop production should be performed continuously and increasingly.